

Bröllopsvisa.

(Mel. i Filikromen, Första saml.)

E litta vise ville ja' framstecke
Om en Jösshårs-bonne, hm! hm!
Som skulle hålle bröllop åt si flecke,
Sum han fälle gjorde. Hm! hm!
Brölloppe stog i dagera tri,
Supe å äte, lefve lusteli;
Fram stog gobber, som skulle danse,
Som di fälle gjorde. Hm! hm!
Ha foll dansa förr — hm! hm!
Vet foll hur di gör, hm! hm!
På bröllop.

Brura ho var så fin å rar å mulli,
Panna sken som sola; hm! hm!
Krona ho had' åf kröseris å sölfver,
Som ho fått åf Ola. Hm! hm!
Selkes-svaletten va bå' gul å rö;
Tösera stura, så di kunne dö,
Qvennfolka ga sej lefvanes öfver
Täcken fali grannlåt, hm! hm!
Hveska i e vrå, hm! hm!
Ser foll hur dä ä, hm! hm!
Mä brura.

Ändtli for presten; då ble fri handterning,
Gla va hela slägta; hm! hm!
Vesst va'n gemen, å å å drack å prata,
Men en vet respekta — hm! hm!
Falia fägna' va han foll ändå,
Gobben mä nö' på bena kunne stå.
Speleman han spela bruremarsch på fela,
Så dä hven i knuta, hm! hm!
Grälle stog på två. Ptro! ptro!
Men lustigt ska dä gå, hm! hm!
På bröllop.

Brännevine flöt i skåler å i mugger,
Dä va bot för qvarka (hostning), hm! hm
Nattstofva full mä kärringar å gobber,
Som i halmen snarka (snarkning). Hm! hm
Gutter å töser svinga' lustit om,
Knapperst en blunn i deras öge kom.
Ingen om moran had' hunn' te å gispe.
Förrn han feck sej rispen. Hm! hm!
Gu' vet om ja' står; hm! hm!
Men lustigt ska dä gå, hm! hm!
På bröllop.